

SALOME

Jej imię pochodzi z języka hebrajskiego *Shelomit*, שלומית. Salome w wolnym tłumaczeniu oznacza „czyniącą pokój” (ur. I wiek p.n.e., zm. I wiek n.e.) – żona Zebedeusza (jego imię oznacza Bóg dał) rybaka i szkutnika z Kafarnaum oraz matka dwóch apostołów: Jakuba (Więszego) i Jana (ewangelisty).

Według Ewangelii Jana, Salome była krewną Marii, matki Jezusa – nie siostrą rodzoną, bo z pism z II wieku wynika, że Maria była najprawdopodobniej jedynym dzieckiem Joachima i Anny, zatem Salome była jej cioteczną lub stryjeczną siostrą (siostrą matki Jego - Jan 19,25).

Salome w wielu tekstach pochodzących z wczesnego średniowiecza, uważana jest też za kobietę asystującą przy narodzinach Jezusa. Tak też przedstawiano ją na wielu malowidłach.

Salome była jedną z kobiet towarzyszących Jezusowi i apostołom w ich wędrówkach. Wraz z innymi niewiastami podczas jego pobytu w Galilei (Mk 15,41) dbała o codzienne potrzeby podróżujących mężczyzn. W Ewangelii Mateusza nazywana jest matką synów Zebedeusza, którymi byli wspomniani wyżej apostołowie Jan i Jakub. Salome wspierała Jezusa i towarzyszyła Mu raczej z mało wzniosłych pobudek. Przekonana, że Jezus odbuduje królestwo Dawida, chciała w nagrodę za swoje posługi, zdobyć odpowiednią karierę dla swoich synów. Ewangelisci przekazali nam nawet scenę, gdy podczas ostatniej podróży Jezusa do Jerozolimy, Salome przyszła pewnego dnia ze swoimi synami i prosiła Jezusa wprost o pierwsze miejsca dla nich w Jego ziemskim królestwie (Mt 20, 20-28). Według Ewangelii miała prosić Chrystusa, by w przyszłości zapewnił jej synom zaszczytne miejsce u swego boku. Pomimo niestosowności jej zachowania, nie powinno to dziwić. Na samym początku działalności Jezusa, większość jego zwolenników była przekonana o tym, że wybuduje On pełne bogactw królestwo na ziemi. Prośbę kobiety może tłumaczyć jedynie matczyzna troska i miłość - nie prosiła o dobra dla siebie, ale dla swych dzieci. Istnieje jednak pytanie, czy Salome wierzyła w Jezusa jako ziemskiego króla, czy też uznawała Jezusa jako Boga i Mesjasza. Pomimo to Salome została wierna Chrystusowi aż do Jego śmierci.

To ona, wraz z Marią matką Jezusa, Marią Magdaleną i Marią, krewną Marii matki Jezusa – żoną Kleofasa - matką Jakuba Mniejszego (jednego z filarów kościoła jerozolimskiego – Dz.12,17; 15,13-21) oraz Józefa (Jozesa), stała pod krzyżem, będąc świadkiem męczeńskiej śmierci Jezusa, czyli znajdowała się w grupie kobiet towarzyszących Jezusowi podczas ukrzyżowania. Mateusz nie wymienia Salome z imienia (Mt.27,56), ale pisze, że wśród obecnych niewiast była również "matka synów Zebedeusza" - a więc właśnie Jana i Jakuba, Marek nazywa ją po imieniu „Salome” (Mk 15,40), a Jan swoją matkę Salome nazywa „siostrą matki Jego” (Jana 19,25).

Salome była także wśród trzech niewiast, które w poranek wielkanocny przybyły do grobu Pana Jezusa, aby namaścić Jego ciało wonnymi olejkami (Mk 16, 1-8), chcąc dopełnić pogrzebowych zwyczajów, które nie mogły odbyć się w piątek, ze względu na sobotni szabat. Wraz z Marią Magdaleną i Marią - matką Jakuba (żoną Kleofasa) zaniósł wonności do grobu Jezusa. Jak wiadomo, kobiety napotkały pusty grób, przy którym objawił się anioł, zwiastujący że Chrystus zmartwychwstał.

Co więcej, jako pierwsze spotkały też zmartwychwstałego Chrystusa, który nakazał im przekazanie radosnej nowiny apostołom (Mt 28, 9-10; Łuk. 24,10).

Wiele apokryfów przypisuje Salome znaczącą rolę w pierwszych wiekach Kościoła.

Pytania:

1. Za kogo uważam Jezusa?
2. O co proszę Jezusa? Dlaczego?
3. Jakie są moje nieświadome, ukryte motywacje w naśladowaniu Jezusa?
4. Jakie są moje konkretne oczekiwania (materialne, duchowe i inne) od Jezusa?
5. Jak reaguję, gdy moje oczekiwania nie zostają spełnione?
6. W jakiej mierze kieruję się w życiu egoizmem i pychą?
7. Czy nie pragnę nadmiernie ludzkiej chwały dla siebie lub współmałżonka, czy dzieci?
8. Czy wierzę i doświadczam, że wola Boża jest dla mnie zawsze najlepsza?